

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI 14/2015, del 21 de juliol, de l'impost sobre els habitatges buits, i de modificació de normes tributàries i de la Llei 3/2012.

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

El dret a l'habitatge, tant en l'Estatut d'autonomia de Catalunya com en la Constitució espanyola i en la normativa internacional –entre la qual destaquen el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals de les Nacions Unides de l'any 1966 i la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea de l'any 2010–, es configura amb un marcat contingut social, vinculat al lliure desenvolupament de la personalitat sobre la base de la dignitat humana. I correspon als poders públics promoure les condicions necessàries i establir les normes pertinents perquè aquest dret sigui efectiu.

En la realitat del mercat de l'habitatge a Catalunya, però, concorren, per una banda, una forta demanda social i, per una altra, un important estoc d'habitatges buits que no s'ofereixen i que perjudica greument el dret dels ciutadans a l'accés a l'habitatge. A més, la situació econòmica dels darrers anys ha dificultat l'accés a l'habitatge, fins al punt que la demanda de compra d'habitatges s'ha reduït a mínims històrics i, alhora, s'ha incrementat la demanda d'habitatges de lloguer a preus assequibles.

En aquest escenari de crisi econòmica, l'adopció de mesures dirigides a atendre les dificultats per a accedir a un habitatge o per a mantenir-lo ha esdevingut una prioritat dins les polítiques socials d'habitatge de la Generalitat. Així, ja la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, va preveure els principis i mesures necessaris per aconseguir que els habitatges desocupats injustificadament, en àmbits d'acreditada necessitat d'habitatges, s'incorporessin al mercat immobiliari per mitjà de tècniques de foment, però també de tècniques d'intervenció administrativa.

En dret comparat i en l'àmbit europeu, observem polítiques d'habitatge en la línia del nou enfocament que es pretén en aquesta llei. Així, per exemple, països com França, el Regne Unit o Dinamarca tenen aprovades mesures de caràcter tributari que consideren la desocupació de l'habitatge com a fet gravable; en algun d'aquests països, les mesures fiscals conviuen amb les mesures sancionadores.

En les circumstàncies descrites i amb aquests precedents, i per tal d'aconseguir els principis exposats, es crea l'impost sobre els habitatges buits, en exercici de la potestat tributària i de la competència exclusiva en matèria d'habitatge de què és titular la Generalitat de Catalunya, d'acord amb els articles 137 i 202 de l'Estatut d'autonomia.

Aquest nou tribut, de naturalesa directa, es configura com un impost que grava l'incompliment de la funció social de la propietat dels habitatges pel fet de romandre desocupats de manera permanent. L'objectiu és reduir l'estoc d'habitatges buits i augmentar-ne la disposició a lloguer social. Atès el seu caràcter extrafiscal, es preveu, a més, l'afectació dels ingressos al finançament de les actuacions protegides en els plans d'habitatge, amb expressa prioritat de la destinació dels recursos als municipis on s'han obtingut els ingressos.

La Llei s'estructura en divuit articles, dues disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, cinc disposicions modificatives i tres disposicions finals.

Pel que fa als elements essencials de l'impost, destaca que el fet imposable es descriu com la desocupació d'un

CVE-DOGC-A-15202107-2015

habitatge de manera permanent durant més de dos anys sense causa justificada, per tal com aquesta desocupació afecta la funció social de la propietat de l'habitatge. És contribuent la persona jurídica que n'és titular, i queden fora de l'impost, per la via de l'exempció, les entitats del tercer sector de la xarxa d'habitatges d'inserció. També s'estableixen exempcions de caràcter objectiu, és a dir, que tenen en compte la situació o determinades circumstàncies concurrents en l'habitatge.

Pel que fa als elements quantitius, la base imposable resta determinada pel nombre total de metres quadrats d'habitatges subjectes a l'impost de què és titular el contribuent en la data de meritació, que es fixa en el 31 de desembre de cada any. Per a determinar la quota íntegra de l'impost, s'estableix un escalat amb tipus progressius aplicables en funció del nombre de metres quadrats dels habitatges subjectes a l'impost. Finalment, i en atenció a la finalitat extrafiscal descrita abans –és a dir, reduir l'estoc d'habitatges buits i augmentar el nombre d'habitatges de lloguer social–, s'estableix una bonificació percentual i progressiva aplicable sobre la quota íntegra, de manera que es redueix la càrrega tributària del contribuent que posa part dels seus habitatges buits en el mercat de lloguer assequible.

Les disposicions modificatives introdueixen canvis tècnics en la normativa reguladora del gravamen de protecció civil, de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria i de la taxa fiscal sobre el joc que grava les apostes, i també modifiquen la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, pel que fa a la pròrroga de les llicències atorgades d'acord amb la normativa tècnica en matèria d'edificació i d'habitatge.

Article 1. Naturalesa i objecte

L'impost sobre els habitatges buits és un tribut propi de la Generalitat de Catalunya, de naturalesa directa, que grava l'incompliment de la funció social de la propietat dels habitatges pel fet de romandre desocupats de manera permanent.

Article 2. Àmbit territorial d'aplicació

L'impost sobre els habitatges buits és aplicable en l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 3. Afectació

L'impost sobre els habitatges buits té caràcter finalista. Els ingressos que en deriven resten afectats al finançament de les actuacions protegides pels plans d'habitatge, sens perjudici del que estableix la disposició addicional primera, i es prioritza que els recursos es destinin als municipis on s'han obtingut aquests ingressos.

Article 4. Fet imposable

Constitueix el fet imposable de l'impost sobre els habitatges buits la desocupació permanent d'un habitatge durant més de dos anys sense causa justificada, per tal com aquesta desocupació afecta la funció social de la propietat de l'habitatge.

Article 5. Definicions

A l'efecte de l'impost sobre els habitatges buits, s'entén per:

a) *Habitatge*: l'edificació fixa destinada a la residència de persones físiques o emprada amb aquest fi, inclosos els espais i els serveis comuns de l'immoble en què està situada i els annexos que hi estan vinculats, si té acreditat el compliment de les condicions d'habitabilitat i compleix la funció social d'aportar a les persones que hi resideixen l'espai, les instal·lacions i els mitjans materials necessaris per a satisfer llurs necessitats personals ordinàries d'habitació.

b) *Habitatge buit*: l'habitatge desocupat permanentment, sense causa justificada, durant de més de dos anys.

c) *Habitatge de lloguer assequible*: l'habitatge pel qual l'arrendatari satisfà una renda inferior a la que fixa per a aquesta finalitat l'ordre del conseller competent en matèria d'habitatge que estableix els preus màxims dels habitatges amb protecció oficial i altres disposicions relatives al Pla per al dret a l'habitatge, respecte de cadascun dels municipis de demanda forta i acreditada d'habitatge. La renda fixada per la dita ordre ha d'ésser,

CVE-DOGC-A-15202107-2015

en qualsevol cas, un 25% inferior a la de mercat. El termini del contracte de lloguer assequible ha d'ésser de tres anys com a mínim.

d) *Grup de societats*: el conjunt de societats en què una de les societats té o pot tenir, directament o indirectament, el control d'una altra o d'altres, en els termes de l'article 42 del Codi de comerç.

e) *Grup fiscal*: el conjunt de societats anònimes, limitades i comanditàries per accions, i les entitats de crèdit a què fa referència l'article 67.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, del 5 de març, residents en territori espanyol format per una societat dominant i totes les societats que en depenen.

Article 6. Ocupació de l'habitatge

S'acredita que un habitatge està ocupat si el seu propietari disposa d'un títol, com el d'arrendament o qualsevol altre d'anàleg, que habilita l'ocupació, i es justifica documentalment per qualsevol mitjà de prova admissible en dret.

Article 7. Càmput del període de dos anys

1. El càmput del període de dos anys a què fa referència l'article 4 s'inicia a partir de la data en què l'habitatge està a disposició del propietari per a ésser ocupat o per a cedir-ne l'ús a un tercer, i no hi ha cap causa que en justifiqui la desocupació. Cal que durant aquests dos anys el subjecte passiu hagi estat titular de l'habitatge de manera continuada.

2. En el cas dels habitatges de nova construcció, s'entén que hi ha disponibilitat perquè l'habitatge sigui ocupat a partir de tres mesos a comptar de la data del certificat final d'obra.

3. És causa d'interrupció del càmput dels dos anys l'ocupació de l'habitatge durant un període de, com a mínim, sis mesos continuats.

Article 8. Causes justificades de desocupació d'un habitatge

A l'efecte de l'impost sobre els habitatges buits, són causes justificades de desocupació d'un habitatge els supòsits següents:

a) Que l'habitatge sigui objecte d'un litigi judicial pendent de resolució pel que fa a la seva propietat.

b) Que l'habitatge s'hagi de rehabilitar, d'acord amb la definició de l'article 3.g de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge. En aquest cas, les obres s'han de justificar amb un informe emès per un tècnic amb titulació acadèmica i professional que l'habiliti com a projectista, director d'obra o director de l'execució de l'obra en edificació residencial d'habitatges, que ha d'indicar que les obres són necessàries perquè l'habitatge pugui tenir les condicions mínimes d'habitabilitat que exigeix la normativa vigent. Només es pot al·legar aquesta causa en un únic període impositiu, i es pot ampliar a un segon exercici sempre que s'acrediti que les obres es van iniciar durant el primer.

c) Que l'habitatge, prèviament a l'aprovació d'aquesta llei, estigui hipotecat amb clàusules contractuals que impossibilitin o facin inviable destinar-lo a un ús diferent al que s'havia previst inicialment, quan es va atorgar el finançament, sempre que el subjecte passiu i el creditor hipotecari no formin part del mateix grup empresarial.

d) Que l'habitatge estigui ocupat il·legalment i el propietari ho tingui documentalment acreditat.

e) Que l'habitatge formi part d'un edifici adquirit íntegrament pel subjecte passiu en els darrers cinc anys, per tal de rehabilitar-lo, i sempre que tingui una antiguitat de més de quaranta-cinc anys i contingui habitatges ocupats que facin inviable tècnicament iniciar les obres de rehabilitació.

Article 9. Subjecte passiu

1. Són subjectes passius de l'impost, a títol de contribuents, les persones jurídiques propietàries d'habitatges buits sense causa justificada durant més de dos anys. També en són subjectes passius les persones jurídiques titulars d'un dret d'usdefruit, d'un dret de superfície o de qualsevol altre dret real que atorgui la facultat d'explotació econòmica de l'habitatge.

CVE-DOGC-A-15202107-2015

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, els grups fiscals o grups de societats poden optar per tributar en règim de consolidació en aquest impost. Les entitats que integren un grup de societats o un grup fiscal i opten per aplicar el règim de consolidació fiscal no tributen en règim individual. En aquest cas, la condició de subjecte passiu recau sobre el grup fiscal o el grup de societats. La societat dominant té la representació del grup i està subjecta al compliment de les obligacions tributàries materials i formals que derivin del règim de consolidació fiscal.

3. L'opció per la tributació consolidada i les obligacions formals derivades d'aquesta tributació es regulen per via reglamentària.

Article 10. Exempcions

1. Resten exempts de l'impost les entitats del tercer sector de la xarxa d'habitatges d'inserció que regula el Pla per al dret a l'habitatge i les entitats inscrites al Registre d'entitats i establiments de serveis socials de Catalunya.

2. Resten exempts de l'impost els habitatges següents:

a) Els habitatges protegits amb qualificació oficial vigent, si llur desocupació implica l'aplicació dels mecanismes sancionadors regulats per la Llei 18/2007.

b) Els habitatges situats en zones d'escassa demanda acreditada, d'acord amb el que estableix el Pla territorial sectorial d'habitatge.

c) Els habitatges posats a disposició de programes socials d'habitatge, convinguts amb les administracions públiques, per a destinar-los a programes de lloguer social d'habitatge.

d) Els habitatges destinats a usos regulats per la legislació turística o a altres activitats econòmiques no residencials, sempre que llurs titulars puguin acreditar que han desenvolupat l'activitat dins els últims dos anys, s'han satisfet els tributs corresponents a l'activitat desenvolupada i s'han declarat els ingressos obtinguts per aquesta activitat. En el cas d'habitatges d'ús turístic cal, a més, que estiguin inscrits en el registre que gestiona el departament competent en matèria de turisme.

Article 11. Base imposable

1. Constitueix la base imposable de l'impost sobre els habitatges buits el nombre total de metres quadrats dels habitatges subjectes a l'impost de què és titular el subjecte passiu en la data de meritació de l'impost.

2. Si s'ha optat per la tributació consolidada, la base imposable és constituïda pel nombre total de metres quadrats dels habitatges subjectes a l'impost dels quals són titulars les persones jurídiques integrades al grup fiscal o grup de societats.

Article 12. Quota íntegra

La quota íntegra de l'impost sobre els habitatges buits s'obté d'aplicar a la base imposable els tipus de gravamen de l'escala següent:

Base imposable fins a (nombre de m ²)	Quota íntegra (euros)	Resta base imposable fins a (nombre de m ²)	Tipus aplicable (euros/m ²)
0	0	5.000	10,0
5.000	50.000	20.000	15,0
20.000	275.000	40.000	20,0
40.000	675.000	en endavant	30,0

CVE-DOGC-A-15202107-2015

Article 13. Quota líquida. Bonificacions

1. Els subjectes passius que destinen part de llur parc d'habitatges al lloguer assequible, directament o per mitjà de l'Administració o d'entitats del tercer sector, poden aplicar una bonificació en la quota, en el percentatge que indica la taula següent, segons la ràtio d'habitatges destinats a lloguer assequible en municipis de Catalunya de demanda forta i acreditada, sobre el total d'habitatges buits subjectes a l'impost.

Percentatge d'habitatges destinats a lloguer assequible	Bonificació (%)
Del 5% al 10%	10
Més del 10% i fins al 25%	30
Més del 25% i fins al 40%	50
Més del 40%	75
Més del 67%	100

2. A l'efecte de la bonificació regulada per aquest article també computen els habitatges en què, tot i que la renda pactada sigui superior a l'assenyalada per l'article 5.c, els arrendataris satisfan efectivament una quantitat inferior o equivalent a un lloguer assequible, com a conseqüència que una part del preu està subvencionada pel subjecte passiu o per una entitat del grup al qual pertany.

3. Perquè la bonificació sigui aplicable, els habitatges han d'haver estat validats com a habitatges assequibles per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, i s'ha de garantir que els arrendataris tinguin uns ingressos inferiors als establerts per a accedir a un habitatge amb protecció oficial.

4. S'apliquen les mateixes bonificacions que les establertes per l'apartat 1 en el cas que el subjecte passiu destini part del parc dels habitatges a sistemes de propietat compartida, tinença intermèdia o sistemes de propietats temporals, recollits per la normativa de Catalunya, en els mateixos percentatges establerts pels programes d'habitatge assequible. En el cas que aquesta bonificació concorri amb la de programes d'habitatge assequible, a l'efecte de càlcul de la bonificació corresponent s'han de sumar els habitatges destinats a ambdós programes.

Article 14. Meritació

L'impost sobre els habitatges buits es merita el 31 de desembre de cada any i afecta el parc d'habitatges de què és titular el subjecte passiu en aquesta data.

Article 15. Autoliquidació

1. Els subjectes passius de l'impost sobre els habitatges buits estan obligats a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés corresponent dins el termini establert per reglament.

2. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria tributària, en el termini d'un mes a comptar de l'aprovació del reglament.

Article 16. Gestió, recaptació i inspecció

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost sobre els habitatges buits corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans del departament competent en matèria d'habitatge amb funcions d'inspecció i control sobre el parc d'habitatges.

Article 17. Infraccions i sancions

CVE-DOGC-A-15202107-2015

El règim d'infraccions i sancions en matèria de l'impost sobre els habitatges buits és el vigent per als tributs propis de la Generalitat, sens perjudici de les sancions administratives establertes per la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

Article 18. Recursos i reclamacions

Contra els actes de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dictats en l'àmbit de l'impost sobre els habitatges buits, es pot interposar un recurs de reposició potestatiu o una reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances.

Disposicions addicionals

Primera. Compensació a favor dels ajuntaments

1. A partir de la data en què l'Estat hagi efectuat el desplegament reglamentari a què fa referència l'article 72.4 del text refós de la Llei d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, del 5 de març, i els ajuntaments puguin establir el recàrrec sobre l'impost sobre béns immobles, la Generalitat ha d'adoptar les mesures compensatòries o de coordinació pertinents a favor dels ajuntaments que efectivament hagin aprovat el dit recàrrec en ordenança municipal.

2. Les mesures compensatòries o de coordinació a què fa referència l'apartat 1 s'han d'ajustar als termes següents:

- a) S'han de referir als habitatges buits situats en el corresponent municipi que hagin estat efectivament gravats per l'impost establert per aquesta llei, i han de tenir en compte l'import del recàrrec sobre l'impost sobre béns immobles que hauria gravat aquests habitatges.
- b) Han de tenir caràcter anual i s'han d'adoptar després de l'acreditació dels imports del recàrrec de l'impost sobre béns immobles que correspondria haver aplicat a aquests habitatges en l'any natural en què s'ha meritat l'impost.
- c) Se n'ha d'establir per reglament el procediment, els termes i les condicions.

Segona. Comissió de seguiment

En el marc del Pacte nacional per al dret a l'habitatge, s'ha de constituir una comissió de seguiment per a avaluar l'impacte d'aquesta llei, en què hi han d'estar representats: l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, els consumidors i usuaris, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, els agents socials, sindicals i empresarials, les associacions de veïns i els agents vinculats al sector de l'habitatge i les organitzacions sense ànim de lucre que es dediquen principalment al foment del dret a l'habitatge de col·lectius desfavorits.

Disposicions transitòries

Primera. Rendes màximes del lloguer assequible

Mentre no s'estableixin, per ordre del conseller competent en matèria d'habitatge, les rendes màximes que es poden satisfer per a poder ésser considerades lloguer assequible a l'efecte de les bonificacions de la quota de l'impost sobre els habitatges buits, establertes per l'article 13, les rendes màximes són les següents:

- a) Si l'habitatge és en un municipi de demanda forta i acreditada de la zona geogràfica A d'acord amb el Decret 75/2014, del 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge: 400 euros mensuals.
- b) Si l'habitatge és en un municipi de demanda forta i acreditada de la zona geogràfica B d'acord amb el

CVE-DOGC-A-15202107-2015

Decret 75/2014, del 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge: 300 euros mensuals.

Segona. Municipis en què és aplicable l'impost fins a la delimitació dels àmbits d'escassa demanda acreditada pel Pla territorial sectorial d'habitatge

1. Els àmbits d'escassa demanda acreditada a què fa referència l'article 10.2.b han d'ésser determinats pel Pla territorial sectorial d'habitatge, que ha d'ésser aprovat abans del 31 de desembre de 2015.
2. Mentre el Pla territorial sectorial d'habitatge no delimiti els àmbits d'escassa demanda acreditada, l'impost sobre els habitatges buits és aplicable en els setanta-dos municipis que consten relacionats en l'annex del Decret 75/2014, del 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge.
3. Si després del 31 de desembre de 2015 no s'ha aprovat el Pla territorial sectorial d'Habitatge, el departament competent en matèria d'habitatge, en el marc del Pacte nacional per al dret a l'habitatge, haurà de revisar el llistat dels municipis afectats per aquest impost amb l'objectiu d'ampliar-lo en funció de les necessitats actualitzades.

Disposicions modificatives

Primera. Gravamen de protecció civil

Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 59 de la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, amb efectes de l'1 de gener de 2015, que resten redactats de la manera següent:

«2. Per a tots i cadascun dels punts de l'apartat 1 i, dins de cada punt, per a cadascun dels elements patrimonials situats en termes municipals diferents, la quota per ingressar resulta de l'aplicació del tipus impositiu a la base imposable determinada per a cada instal·lació o xarxa. En qualsevol cas, la quantitat màxima per ingressar per cada instal·lació o xarxa no pot superar el 0,1% de la facturació de la dita instal·lació o xarxa, i l'import per ingressar no pot superar en cap cas els 128.577 euros per a cada activitat.

»3. Si les empreses sotmeses al gravamen estan afectades per un pla especial de protecció civil expressament destinat als riscos que en puguin derivar, la quantitat del gravamen resulta de l'aplicació del 0,1% de la facturació de la instal·lació o xarxa, i l'import per ingressar no pot superar en cap cas els 128.577 euros per a cada activitat. En l'elaboració dels plans especials han de ser escoltades les empreses afectades. La resta de les empreses sotmeses al gravamen, entre les quals es troben les afectades per l'article 7 del Reial decret 1254/1999, del 16 de juliol i, al mateix temps, no afectades per l'article 9 del Reial decret esmentat, han de seguir el règim de quantificació establert per l'apartat 1.»

Segona. Tributació sobre el joc. Taxa fiscal sobre rifes, tómboles i combinacions aleatòries

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 21/2005, del 29 de desembre, de mesures financeres, que resta redactat de la manera següent:

«1. La base imposable de les apostes és constituïda per l'import total dels bitllets o resguards de participació venuts, sigui quin sigui el mitjà pel qual es faci. No obstant això, per a les apostes hípiques i sobre esdeveniments esportius, de competició o d'un altre caràcter prèviament determinat, la base imposable és constituïda per la diferència entre la suma total de les quantitats apostades i l'import dels premis obtinguts pels participants en el joc. Quan l'autorització permeti el desenvolupament del joc de manera continuada en el temps, per al càlcul de la diferència esmentada s'ha de tenir en compte el total de les quantitats apostades i dels premis obtinguts per tots els esdeveniments respecte dels quals s'han celebrat les apostes durant el trimestre natural.»

2. S'afegeix un nou article, el 13 *quater*, a la Llei 21/2005, del 29 de desembre, de mesures financeres, amb el text següent:

«Article 13 *quater*. Meritació de la taxa sobre rifes, tómboles i combinacions aleatòries

»1. En les apostes, la taxa es merita en el moment en què se n'inicia la celebració o organització. Això no obstant, si l'autorització permet el desenvolupament del joc de manera continuada en el temps, el primer any

CVE-DOGC-A-15202107-2015

la meritació coincideix amb la data de l'autorització, i els anys subsegüents amb l'1 de gener de cada any natural. En aquests casos, els subjectes passius han d'autoliquidar de manera acumulada les operacions dutes a terme durant el període a què es refereix l'autoliquidació corresponent establerta per reglament.

»2. En les rifes, tómbols i combinacions aleatòries la taxa es merita en el moment de concessió de l'autorització corresponent. A falta d'autorització, la taxa es merita quan es duu a terme la rifa, la tómbola o la combinació aleatòria, sens perjudici de les responsabilitats que puguin ésser exigides per aplicació de la normativa corresponent.

»3. En el cas de les combinacions aleatòries a què fa referència la disposició addicional primera de la Llei de l'Estat 25/2009, del 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i llur exercici, la taxa es merita quan se n'inicia la celebració o organització.»

Tercera. Adequació del règim d'infraccions i sancions de la Llei 18/2007

S'afegeix una nova lletra, la *j*, a l'apartat 1 de l'article 124 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

«j) Incomplir l'obligació del titular d'habitatges buits de comunicar a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya el nombre i la relació d'habitatges desocupats a Catalunya.»

Quarta. Impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria

1. Es modifica la lletra *b* de l'article 17 de la Llei 12/2014, del 10 d'octubre, de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria i de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear, que resta redactada de la manera següent:

«b) Una bonificació del 10% de la inversió efectuada en el període impositiu en béns de l'actiu material destinats a la protecció del medi ambient, sempre que comporti una millora de les exigències establertes per la normativa i que estiguin incloses en programes, convenis o acords amb l'administració competent en matèria de medi ambient. Donen dret a la bonificació, als efectes del que estableix aquest article, les inversions associades a evitar la contaminació atmosfèrica en els àmbits següents, sempre que siguin certificades per la Direcció General de Qualitat Ambiental i que l'import màxim de la bonificació no superi el 15% de la quota íntegra:

»1r. Tractament o reducció de les emissions a l'atmosfera.

»2n. Canvis de combustible per combustibles més nets.

»3r. Pavimentació per a evitar emissions difuses.

»4t. Canvi en els processos amb la finalitat de reduir les emissions a l'atmosfera.»

Cinquena. Modificació de la Llei 3/2012, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'apartat 3 de la disposició transitòria primera de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, que resta redactat de la manera següent:

«3. El termini màxim de pròrroga de les llicències d'obres a les quals fan referència els apartats 1 i 2 és el 31 de desembre de 2016.»

Disposicions finals

Primera. Normativa supletòria

En l'aplicació de l'impost sobre els habitatges buits regeix supletòriament la Llei general tributària i les normes

CVE-DOGC-A-15202107-2015

complementàries que la despleguen.

Segona. Desplegament reglamentari

1. Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.
2. S'ha d'establir, per via reglamentària, el règim jurídic respecte dels supòsits de no-inscripció de l'habitatge desocupat al Registre d'habitatges buits i habitatges ocupats sense títol habilitant, i s'ha de tipificar la infracció administrativa pertinent per la no-inscripció de l'habitatge desocupat al dit registre, i també la persona o entitat responsable i la naturalesa i quantia de les sancions.

Tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 21 de juliol de 2015

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

Andreu Mas-Colell

Conseller d'Economia i coneixement

(15.202.107)